

- 30 Maart 2025 –

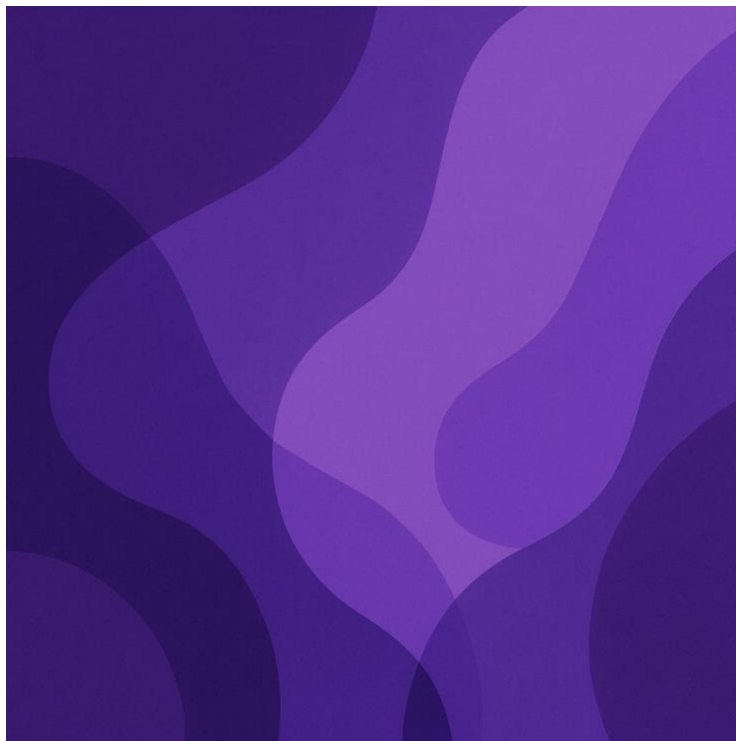
Mijn pedagogisch handelen is geworteld in vertrouwenspedagogiek: de overtuiging dat jongeren zich pas écht kunnen ontwikkelen als ze zich veilig, serieus genomen en gezien voelen. In die relatie staat nabijheid zonder controle centraal. Ik geloof in begeleiden vanuit vertrouwen, niet vanuit beheersing.

Binnen het MBO werk ik met jongeren in een belangrijke, soms kwetsbare levensfase. In het bijzonder merk ik hoe waardevol het is voor jonge vrouwen om een begeleider te hebben die hen niet probeert te sturen, maar die ruimte biedt om zichzelf te ontdekken. Veel van mijn pedagogisch werk richt zich daarom op het versterken van hun eigen stem, zelfvertrouwen en identiteit, zonder hen in een vorm te willen duwen.

Mijn rol is die van een aanwezige begeleider: iemand die nabij is, kaders biedt, maar niet overneemt. Studenten weten dat ik er ben – niet om ze te controleren, maar om mee te bewegen met hun proces. Ik sluit aan bij hun tempo, hun belevingswereld en hun grenzen. Want pas als een jongere voelt dat ze zichzelf mag zijn, ontstaat er ruimte om te groeien in wie ze kan worden.

Geïnspireerd door pedagogen als Korczak, Noddings en Vygotsky, richt ik me op het versterken van relaties waarin veiligheid en ontwikkeling hand in hand gaan. Ik geloof dat iedere jongere – en in het bijzonder zij die vaak onderschat worden – recht heeft op iemand die haar ziet, zonder oordeel.

Goed pedagogisch handelen zit voor mij in het kleine: een blik van erkenning, een gesprek na de les, een moment van stilte naast iemand die worstelt. Het zijn die momenten waarin vertrouwen ontstaat – en vanuit vertrouwen komt groei.

AI-gegenereerde afbeelding via ChatGPT (2025).